

Heid Cat zondag 51

1 vergeving vragen 2 vergeving krijgen 3 vergeving geven

Gemeente,

De Heere Jezus leert ons bidden. Onze Vader, Die in de hemelen zijt. En dat vraagt ons: ben ik een kind dat Vaders Naam ter harte gaat? Dat een soldaat is in Zijn Koninkrijk. Dat een vrijgekochte slaaf is door Jezus Christus. Ben ik zo'n kind? Anders is het de hoogste tijd om dat te worden. Om tot Jezus te vluchten. Als een gebodene van de duivel, een strijder in satans rijk. O Heere Jezus, ontferm U over mij. Ontzet mij en verlos mij.

Juist de kinderen leert Jezus bidden: geef ons heden ons dagelijks brood. En: vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. Dus: de gelovigen wil Jezus dagelijks leren bidden: vergeef ons onze schulden.

Dat snijdt direct de gedachte af die je misschien wel eens tegen kan komen. Namelijk deze dat bidden om vergeving vooral iets is voor je bekeerd wordt of als je bekeerd wordt. Waarbij dan net gedaan wordt alsof de boetepsalmen zoals Psalm 6 en 32 bekeringsgeschiedenissen zijn. Want ja, als je tot bekering komt, dán bidt je om vergeving. Maar, zo lijkt het dan wel, als je eenmaal gelooft en je mag kind van God zijn, dan hoeft dat niet zo erg nodig meer, dan ebt dat een beetje weg.

1 vergeving vragen

Jezus leert ons in het Onze vader: juist de gelovigen bidden dit, laat juist de gelovigen dit bidden. De boetepsalmen zijn geen bekeringsgeschiedenissen, maar Psalmen uit het leven van het geloof. Maar waarom dan? Ten eerste omdat de zonden van gelovigen erger zijn dan van ongelovigen. Jazeker. Wat denkt u: een wildvreemd jongetje uit het dorp spuugt u in het gezicht. Dat vind u verschrikkelijk en u voelt zich vernederend. Even later spuugt uw eigen kind u in het gezicht. Die doet precies hetzelfde. Maar wat doet dat meer pijn. Je eigen kind!

Als een ongelovige zondigt, God in het gezicht spuugt, dat is vreselijk. Hij zondigt tegen zijn Schepper. Maar als een gelovigen zondigt. Die zondigt tegen zijn Schepper Die ook zijn Trooster, zijn Zaligmaker en zijn Vader is. Zondigen tegen de Heilige Geest, Die in je woont, je troost en al een moeder leidt en lieve woordjes fluistert. Zondigen tegen de Heere Jezus, Die voor je stierf en Zichzelf voor je gaf en Die je verlost uit het vuur als een vuurbrand uit het vuur gerukt.

Zondigen tegen de Vader, Die je verloor in eeuwige liefde, Die je aannam tot Zijn kind en je erfgenaam maakte van het eeuwige leven.

Tegen deze God zondigen, Hem in het gezicht spugen terwijl Hij lieve woordjes je influistert, je aan het redden is en je draagt. Dat is pas echt erg. Dat kun je met recht volgens het antwoord en volgens het Lucasevangelie misdadig noemen. Misdaden. Als er iets vloek verdiend is het dat wel. Als er iemand toorn verdiend, ben ik het dan wel. Als je daar niet nederig van wordt, niet het schaamrood van op je kaken krijgt, geen tranen in je hart voelt.... Er is niets wat een kind van God meer misstaat dan parmantigheid en een gevoel van trots en jezelf goed vinden. Juist een kind van God heeft zich te schamen over zijn misdaden.

En ten tweede geldt de kinderen inderdaad dat zij kind zijn en zullen blijven. Zij zijn aangenomen tot kind, en God ziet hen in Christus aan als vlekkeloos en smetteloos. Maar...maar, juist dan, merk je het wel als je gezondigd hebt. Kijk, die vader die in het gezicht gespuugd is door zijn eigen kind, die zal zijn kind niet uit laten schrijven uit het gezin. Niet zeggen: je bent mijn kind niet meer. Daar hoeft een kind nooit bang voor te zijn. Maar: de sfeer is wel bedorven. Vader trekt zich terug, of vader is stil en zegt niks, vader snauwt even kortaf. Hij is en blijft wel vader, maar wel anders. Kijk, God schrijft Zijn kinderen niet en nooit uit. Daar hoeven ze nooit bang voor te zijn, na hun ergste zonden niet. Maar: de verhouding is wel bedorven. God de Vader verbergt Zich, kijkt vertoord en bedroefd, laat Zijn liefde niet meer zo merken als voorheen.

En juist kinderen van God merken dat. Juist de kinderen. O ja, je kunt er wel mee door leven, zonder op terug te komen. Doen alsof er niks gebeurd is. Deed David ook: zijn beenderen werden verouderd, zijn sap werd droogte, alle glans en fleur ging van zijn leven en zeker van zijn geloofsleven af. En toch maar door blijven gaan zonde erop terug te komen. Niet willen belijden. Maar het wordt steeds killer en harder van binnen. Misschien herkent u het. Herken je het.

Luister naar de Heere Jezus: bid nou toch: vergeef ons onze schulden. Erken het nou toch. Dan klaart de lucht weer op. Dan toont Vader Zijn gunst weer, dan straalt Zijn Aangezicht weer, de Geest schenkt weer vreugde en hemelse voorsmaken. Dat ziet de Heere Jezus zo graag. Daarom zegt Hij: toe, bidt dit nou: vergeef ons onze schulden en misdaden.

Juist de kinderen weten hoe nodig en hoe heerlijk dat is om te doen. Juist de kinderen van God. Je kan wel zeggen: dat is het wezenskenmerk van een kind. Want als je geen kind bent, als je God niet

kent, dan bidt je dit juist niet. Dan ken je dit gebed niet. Waarom niet? Nou, bijvoorbeeld omdat vergeving van zonden en vrede met God je niks schelen kan. Het zijn termen zonder waarde voor je. Vrede met God, wat moet ik daar nou weer mee, wat heb ik daaraan? Levert dat euro's op? Geeft dat een langer en leuker leven? Kom ik daar verder mee? Nee! Nou, dan hoeft het niet voor mij. Je kent Gods Majesteit niet.

Of je denkt bij jezelf: nou, ik ben toch zo'n slechte niet. Ja, dat een moordenaar, een drugshandelaar, een hoerenloper vergeving nodig hebt, kan ik inkomen, maar voor mij zie ik er de noodzaak niet echt van in. Je kent Gods heiligheid niet.

Of je denkt bij jezelf: het kan toch niet. Het komt toch niet goed. Zo verloren als ik ben, zo onverbeterlijk, daar is toch geen doen meer aan. Ik ga er maar vanuit dat er toch niks meer helpt. Je kent Gods barmhartigheid niet.

Bent u, en jij zo iemand? Die niet bidt om vergeving van schulden? Een mens die niet om vergeving bidt, zal niet zalig worden. Dat is het duidelijkste bewijs dat we nog onder Gods toorn zijn en geen deel hebben in het rijk van Christus. Zonder vergeving kun je misschien hier een leuk een aardig en lang leven hebben, misschien ook niet, maar het breekt je eeuwig op, het valt je eeuwig zwaar. O hoor toch, luister toch naar Jezus! Hij gunt je het beste, het eeuwig beste! Hoor toch als Hij je voorbidt: vergeef ons onze schulden! Dar krijg je nooit spijt van. Je krijgt er alleen maar eeuwig spijt van als je dat niet bidt in je leven.

Jezus ziet zondaren zo graag gered! Jezus ziet Gods kinderen zo graag gelukkig in vrede en vreugde in God. Daarom zegt Hij: bid nou toch: vergeef ons onze schulden. Jezus wijst de weg! Wat moet je doen met zonden, misdaden. Welke kant moet je ermee op? De kant van vergeving.

2 vergeving krijgen

Ga er nou toch niet de kant van de vergoelijking mee op. Van je schoonpraten en verzachtende omstandigheden zoeken en omheen draaien. Zo erg was het nou toch ook weer niet. Nee, niet die kant. Ga er nou toch niet de kant van de verbetering mee op. Van je voornemen om het nooit meer te doen, om het beter te gaan doen. En dan, als me dat gelukt is, als het wat beter gaat, dan ga ik nog wel naar God toe. Nee, die kant niet op. Ga er niet de kant mee op van moedeloosheid. Zie je wel, het wordt toch nooit wat met me, zie je wel met mij valt toch niks te beginnen. Ik stop ermee, met bidden en zoeken en hopen. Nee, die kant niet op.

Niet naar links het verkleinen, niet naar rechts het verbeteren, niet naar achteren het is toch verloren, maar naar voren: vergeving. En ga nou direct die kant toch op. Waarom eerst lang naar links gedwaald, en naar rechts gezocht en lang weggebleven? Waarom eerst zo lang eromheen gedwaald? Die kant op: vergeving. Vraag Mijn Vader om vergeving. En als de Vader jou dan vraagt: hoe durf je, hoe durf je je hier te laten zien en dit te vragen, weet je wat je dan moet zeggen? De Heere Jezus heeft me gestuurd. Uw Eigen Zoon heeft mij naar U om vergeving gestuurd. Dan sta je sterk!

Vergeving. Dat is dat wonderlijke woord in de Bijbel. Dat woord dat alleen voor God gebruikt wordt in het Oude Testament. Blijkbaar kan alleen God dat. Want vergeven is zo volkomen. We hebben dat pas gezien toen het over de hogepriester Jozua ging. Die met vuile klederen voor de HEERE stond. Vuil van de misdaden. En toen zagen we wat vergeving is. Die vuile kleren werden hem uitgetrokken. Weg! De misdaden zijn vergeven. En hij kreeg direct schone kleren aan. Hij stond daar vlekkeloos wit en onberispelijk. Dat is vergeving. Twee dingen ineen. De misdaden en de schuld ervan weg. Maar dan niet van: nou ja, begin maar opnieuw. Met een schone lei. Kijken of het nog beter gaat, je krijgt een 2^e kans, zien of het nu beter gaat. Dat zou geen zaligheid zijn, want het gaat niet beter en het wordt niet beter. De boosheid kleeft mij altijd aan. Het is zoals Romeinen 7 zegt: het goede dat ik wil doe ik niet, het kwade dat ik niet wil doe ik wel. Soms lijkt het wel hoe meer het kwade niet wil, hoe sterker het kwade wordt, en hoe meer ik het goede wil, hoe minder er van terecht komt. Maar God geeft geen tweede kans als Hij vergeeft, Hij geeft een wit kleed. Alsof ik zelf alle gehoorzaamheid volbracht heb. Hij ziet mij in Christus als volmaakt! En Hij is het vergeten!

Vergeving om het bloed van Christus. Zijn bloed. Dat betekent Zijn lijden. Lijden totdat het bloed uit Zijn poriën kwam en Zijn zweet bloed werd. Zo beangst, zo in helse kwelling en smart. Totdat het bloed over Zijn gezicht liep, door de stekels van de doornenkroon eruit geperst. Steken van Gods toorn, van onze zonden. Totdat het bloed uit de wonden kwam van de spijkers aan het kruis. Aan het vloekhout. Onder vloek der wet en de eeuwige straf. Zijn bloed. Dat betekent de prijs die Hij wilde volbrengen. De liefde die Hij had en heeft. Zo ver wilde Hij gaan, zo duur wilde Hij kopen, zo lief had Hij zondaren. Zo graag wilde Hij de straf dragen, dat vuil wegnemen en overnemen. Vader, doe Mij dat vuile kleed maar aan. Zo graag wilde Hij gehoorzaamheid volbrengen als een wit kleed. Vader, geef hen dan dit kleed zo wit als sneeuw. Maar neen daar is vergeving enkel om des Middelaars bloed!

Zeg dan maar: ik ben een arme zondaar. Arm niet in de zin van zelig, maar arm in de zin van: ik heb niks om goed te maken. Ik kan niets goedmaken. Ik niet eens voor de toekomst beloven dat het nooit meer gebeurt, laat staan dat ik iets van mijn schuld af kan krijgen. Ik kan niet eens zorgen dat het niet nog meer word. Alleen vergeving helpt.

Dan klaart de lucht weer op! Dan schuiven de wolken weg en het licht van Gods gunst breekt weer door. Vader heeft Zijn kind weer terug, en het kind krijgt Vaders gunst weer terug. Zijn vriendelijk Aangezicht verschijnt weer. Dat is zo groot, dat ik in Psalm 51 David hoor bidden de ene na de andere keer: vergeef mij, delg toch uit, ontzondig mij, was mij, wel 10 keer. ja, dat is wel eens nodig. Goed verstaan, niet voor God. Zodra je één keer oprecht bidt om vergeving om des Middelaars bloed, is het vergeven! God vergeeft graag. Daar zijn geen twee gebeden voor nodig. Maar om dat te geloven zijn wel eens 10 gebeden nodig. Om het geloof te oefenen. Dat is bidden: oefening van het geloof. Zodat ik het durf toe eigenen en helemaal durf geloven: het is vergeven. Om het geloof te oefenen is het wel eens nodig om het te blijven bidden.

Wie zich door Jezus laat leiden, wie leert bidden van Jezus, die kent hier iets van. Van vergeving. Wie hier niets van kent, die kan geen kind zijn. Als vergeving je vreemd is, kun je geen kind van God zijn. Dan sta je erbuiten. Al heb je hulp gekregen, al heb je uitreddingen gehad, al ben je wonderlijk genezen en geholpen keer en op keer. Zonder vergeving heb ik geen grond onder de voeten voor Gods rechterstoel.

Vergeef ons: ons. Ja, want ik kan me niet van anderen afmaken. Ten eerste niet omdat hun zonden ook de mijne zijn. Hoor Daniel maar bidden in hoofdstuk 9. Vergeef ons. Want ik kan nooit zeggen dat ik er buien sta, buiten de zonden van mij gezin, gemeente, land en volk. Heb ik genoeg gebeden om hun bekering? Heb ik het me aangetrokken zoals het hoorde dat het verkeerd ging? Heb ik het volmaakte voorbeeld gegeven en in volmaakte bewogenheid hen altijd omringd? Nee, aan hun zonden heb ik ook deel. Ik was niet wie ik had moeten zijn. Als de brug instort is dat mede omdat de pijlers niet sterk genoeg waren. Ik was geen pijler, sterk genoeg om de brug omhoog te houden. Onze schulden. En ten tweede: die vergeving, die gun ik ieder. Als ik zelf heb geloofd en ervaren wat vergeving is. Hoe rijk, hoe heerlijk, dan neem ik zo graag iedereen daarmee naar toe. Als heel de Kerk nu eens in die vrede en vreugde zou mogen leven. Vergeef ons. Heere, geef dat anderen ook hun zonden leren zien en belijden en ook U om vergeving smeken zullen, wat zullen ze dan gelukkig worden. Vergeef ons, opdat zij allen delen zullen in deze weldaad van vreugde.

3 vergeving geven

Gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. De Heere Jezus leert ons bidden en daarom ontbreekt er niets. En moeten wij niet weghalen wat Jezus toevoegt. Misschien doen wij dat wel vrij consequent. Bidden we regelmatig om vergeving, dat laten we ons gezeggen door de Heere Jezus, maar het vervolg dat knippen wij eraf, dat bidden we heel wat minder vaak. O Heere Jezus, leer ons bidden zoals U het leert en dat helemaal, zonder dat wij erin gaan knippen en plakken.

Gelijk ook wij. Er staat dus niet: omdat ook wij. Dan zou ons vergeven de voorwaarde zijn voor God om te kunnen en te gaan vergeven. Omdat wij het doen, moet en zult U het ook doen. Nee, er staat zoals ook wij het voornemen hebben om anderen te vergeven.

Dan is er heel wat gebeurd. Want laten we er niet licht over denken. Kijk, je kan van afstand makkelijk zeggen: o, ik heb aan niemand een hekel, ik heb met niemand ruzie, kan ik helemaal niet tegen, ik doe nog geen vlieg kwaad. Maar het moet maar eens dichtbij komen. Dat zij jou laptop hacken. Dat ze jou bedrijf verruïneren en naar het faillissement helpen, dat ze zorgen dat jij ontslag krijgt omdat ze dingen in de schoenen schuiven. Dat ze je vriendin ontvoeren of je vriend opsluiten. Dat ze je vrouw of je kinderen vermoorden. Als je eerlijk bent dan voel je wel dan is wat van nature in mij opkomt dat ik het betaald wil zetten, dat ik me wreken wil, dat ze eerst maar eens zelf moeten komen om excuus aan te bieden, dat ik het niet vergeet en dat ze zo iets niet nog een keer moeten doen, want dan.....

Zo ben ik en u en jij ook. Totdat ik God leer kennen. God Die vergeeft. En ik ervaar tot mij verwondering: God doet dat niet. God zegt niet: Ik zal Mij wreken aan jou. Ik zal het je betaald zetten, daar helpt niks meer aan. God zegt niet: jij moet maar eerst komen, Ik hoef niet als eerste te komen. O, als God dat gedaan had, dat zou mijn einde, mijn ondergang, mijn eeuwige vloek geweest zijn. Dat heeft God niet gedaan! Hij is als Eerste gekomen! Hij heeft aan mij geen wraak genomen het niet betaald gezet. Hij heeft vergeven!

Hij heeft mij vergeven. Ik had Hem in Zijn Majesteit geschonden, en ik doe dat steeds weer. Ik had Hem in Zijn goedheid geschonden. Ik had Hem geschonden: de Vader, Zoon en Heilige Geest. Vergeving kostte Hem Zijn bloed. Als ik dat vergelijk met wat een ander mij heeft aangedaan. Ik ben God niet, ik ben zo goed en hoog niet als Hij. Die ander heeft mij niet zo venijnig geraakt en zo vaak als ik God. En vergeven kost mij niet mijn bloed en nederdaling te hel. God is oneindig veel hoger dan ik. God is oneindig veel genadiger dan ik. Ik heb oneindig erger aangedaan dan die ander mij en vergeving kost mij niet dat wat

het God kost. Het deed mij ontzettend zeer, maar in vergelijking met wat ik God aandeed schrompelt het toch in elkaar.

En ik krijg het voornemen om anderen te vergeven. Als dat er niet gekomen is weet ik niet wat vergeving is. Dan verbeeld ik me dat ik vergeving heb maar ik weet niet wat het is, ik beeld het me in. Wie vergeving inademt, ga vergevingsgezindheid uitademen. Wie geen vergevingsgezindheid uitademt heeft nooit vergeving ingeademd. Dan moet ik me ook niet verbeelden dat als ik God even gauw om vergeving bidt Hij het mij geven zal.

Het voornemen staat er. Ja, want het kan wat zijn. Het voorbeeld van ouders die een zoon hadden die op een parkeerplaats stond langs de weg. En een dronken motorrijder slingerde langs en raakte de jongen zodat hij stierf. Kun je je indenken dat die ouders zeiden: dit is voor ons het moeilijkste gebed? Gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren? Een voornemen, maar om dat echt te kunnen doen.

En: het voornemen kan alleen uitgevoerd worden als die ander om vergeving vraagt. God vergeeft ook alleen als Hij erom gevraagd wordt. Als er niet om vergeving wordt gevraagd, kan er niet vergeven worden. Maar wel vergevingsgezind, dwz. ik hoop dat zover komt. Ik hoop dat mijn schuldenaar mij om vergeving gaat vragen. Daarom vermaan ik hem, daarom bid ik voor hem. HEERE, breng hem tot inkeer zodat ik echt vergeven kan, dat wil ik zo graag. Geef dat zijn straf van de overheid hem tot inkeer brengt. Zo bad Stefanus voor zijn stenigers: vergeef het hun! Breng hen tot inkeer zodat zij vergeving kunnen ontvangen.

Hoe dichterbij het kruis, hoe sterker dit voornemen. Hoe dichterbij je eigen vergeving, hoe sterker dit voornemen. Zie de schat, de parel van jouw vergeving, en des te meer zul je dat voornemen ervaren.

Daarom leert Jezus bidden: vergeef ons onze schulden. Want hoe meer ik vergeving vraag en ontvang en bleef, hoe sterker zal dat voornemen worden. En dan mag ik zelfs zeggen. Heere, ik slecht, wraakzuchtig, goddeloos mens, ik mag toch ervaren dat ik verlangen anderen te vergeven. Als ik dat nou al ervaar, hoeveel zult U, de algoede, de barmhartige, hoeveel temeer zult U mij willen vergeven? Als ik al verlang te vergeven, hoe graag zult U dan niet vergeven?

Amen